

Anh sờ điện thoại trong túi quần để gọi cho Thúy nhưng không thấy đâu ..

- Hết tiết, vẫn vất trong phòng..

Anh vội vàng quay lại , mở cửa phòng , đôi bàn chân sưng lại khi thấy Thư nằm đó với một vũng máu , anh hốt hoảng bế Thư lên :

- Thư.. em làm cái gì thế này..

Anh lo lắng cho thư , bế vội vàng bước đi mà k hề hay biết đã vô tình đi qua trước mặt Thúy..Thúy ôm mồm khóc , lững thững đứng dậy đi dưới cơn mưa ..

- thì ra bất ngờ anh dành cho em nó lớn đến vậy... Minh đáng ghét , Minh xấu xa , anh có biết là anh khổ nạn lắm không ? Thà anh đừng nói yêu tôi thì ít ra tôi đâu đau thế này..

Cô khụy xuống dưới cơn mưa , giữa hàng cây đang rì rào trong gió , những giọt nước mưa tạt sâu vào trái tim yếu ớt của cô..mưa làm mọi thứ trở nên nhạt nhòa nhưng nỗi nhớ anh cứ dài rộng ra .. cô đưa tay lau những giọt nước mắt trên má , cô nhận ra rằng nước mắt chảy ra sẽ chẳng thể nào lau khô khi chúng đang hòa quyện cùng với mưa , nói đúng hơn là ông trời cũng đang khóc hộ lòng cô.. định mệnh thật trái ngang , cho cô gặp anh , yêu anh , khi thời điểm cả 2 đang rất tốt đẹp thì một lần nữa ông trời muốn thử thách lòng cô..thì ra độc dược trên đời này không đáng sợ bằng chứng kiến người mình thương yêu bên cạnh người phụ nữ khác..

Tại bệnh viện ..máu của thư đã thấm đẫm áo anh..anh la hét :

- bác sỹ..cứu lấy cô ấy..

Bác sỹ vội vàng đưa Thư vào phòng cấp cứu..anh ngồi xuống ghế hành lang bệnh viện..vệ sỹ của anh chạy tới :

- áo của chủ tịch đây ạ..

Anh gật đầu :

- đã tìm thấy Thúy chưa ?

- dạ chúng tôi vẫn đang tìm kiếm.

- có người phụ nữ yếu ớt mà các ng tìm cũng chậm chạp , mau chóng đi tìm cô ấy đi , tôi sợ giữa nơi đất khách đông ng cô ấy sẽ rất hoảng loạn..có tin gì phải báo tôi ngay..

Vệ sỹ cúi đầu đi ra..

Anh ngồi thẩn thờ vò đầu dưới hàn lang bệnh viện..

- ông trời ơi , ông đang trêu ngươi tôi đấy à?

Từng tia chớp nháy sáng , anh nắm mạnh tay xuống sàn..

Dừng chạy tới..

- sao lại ra nông nỗi này, tao có nghe qua thư ký của mày nói..
- việc tốt nhất mày làm cho tao bây giờ là im miệng lại và đi tìm Thúy về đây cho tao..
- cô ấy bây giờ chỉ cần mày thôi chứ cần gì ai.
- thư đang trong đó , tao không thể bỏ đi ngay được..
- Vậy còn Thúy ?

Anh vò đầu..

- tao đang rất rối..
- tại mày chứ ai , không xác định được quá khứ và hiện tại..

Anh thở dài..

Bác sỹ đi ra :

- cũng không quá nguy hiểm..người nhà có thể vào thăm bệnh nhân..

Anh gạt đầu bước vào rồi nói với Dũng :

- tìm Thúy về giúp tao.. chuyện này về giải quyết sau..

Dũng gạt đầu..

Thư nằm trên giường Vip bệnh viện , yếu ớt mở mắt ra cười :

- anh đây rồi..

Anh gạt đầu :

- em nghỉ đi , đừng nói gì nhiều..
- đêm nay anh có thể ngồi đây với em chứ..

Anh nhìn Thư rồi chần chừ..

- em ngủ đi..
- nếu anh đồng ý ở lại với em , em sẽ ngủ ngon hơn..
- lần sau đừng làm vậy nữa..
- so với việc thấy anh bên ng con gái khác , em thà □hết đi còn hơn .
- Thư.. trước kia em mạnh mẽ đâu có như vậy ?
- đó là vì trước anh chỉ có mình em..còn giờ anh đã có thêm ng khác trong đời.. em mạnh mẽ vì luôn có anh bên cạnh , còn giờ thì không..

Anh lắc đầu nhìn cô :

- giá như em xuất hiện sớm hơn 1 năm thì mọi chuyện đã khác ..
- bây giờ em vẫn vậy mà , tình yêu của chúng ta vẫn đẹp như ngày nào phải không anh ?
- không .. nó Sẽ chẳng thể nào như lúc ban đầu được nữa rồi ..

Thư khóc :

- vì sao ? Vì anh đã có ng khác hay sao .. anh có biết tình cảm ấy là ngộ nhận nhất thời hay không ? Em nè , em mới là tình yêu của anh .. anh vẫn nhớ những kỷ niệm của chúng ta chứ ?

Anh hít một hơi thật sâu :

- anh không hề ngộ nhận , nếu anh ngộ nhận tình cảm thì trong suốt 6 năm qua anh đã ngộ nhận rất nhiều lần .. từ khi em rời xa anh , anh không thể rung động được với một ai trừ lúc cô ấy bước đến bên cạnh anh ..anh xin lỗi , giữa chúng ta đã là một khoảng cách ..

Thư cười lớn , quăng đồ trong phòng :

- anh cút đi , cút đi cho tôi ..

- Thư .. em phải bình tĩnh ..k được kích động , Sẽ k tốt trong việc phục hồi trí nhớ của em ..

Thư cười ra nước mắt :

- nhớ để làm gì , nhớ để đau thêm à ? Anh có biết rằng , em đã đau khổ thế nào không ? Anh có biết rằng em bị ép lấy một người mình không yêu không ? Sống trong nhà đó , em sớm phát điên lên mất ..

Anh ngạc nhiên :

- em nói gì ? Em đã lấy chồng ?

Thư gạt đầu khóc nức nở ôm chặt lấy anh :

- anh có vui không ? Suốt 6 năm em phải sống bên cạnh ng mình không yêu , em khổ thế nào anh biết không ? Em không mong mình mất trí nhớ , em muốn thời gian quay trở lại .. ngày anh về Việt Nam , cũng là ngày em biết mình có thai , cầm kết quả khám thai trên tay , anh có biết em vui đến mức nào không ? Chúng ta đã từng có con , có một sinh linh bé bỏng lớn lên trong bụng mình .. đêm hôm đó , trời mưa gió , em vật vã với cơn nghén và đã chạy đi mua ổ bánh mỳ .. định mệnh trêu đùa lúc sang đường em không để ý đã bị chiếc ô tô đâm phải ..(cô khóc thật to)

Anh nghe cô kể , xúc động rơi nước mắt , đôi bàn tay bất giác vỗ về vai cô , cô mỉm cười ôm chặt lấy anh .. cô kéo anh ngồi xuống , hôn từ môi xuống đến cổ anh ..

- anh xin lỗi .. anh thật sự không hề hay biết những gì em đã trải qua , anh xin lỗi ..

Thư để hai tay lên má anh :

- nhìn thẳng vào em này , chỉ cần anh đồng ý tới bên em , em nguyện sẽ từ bỏ tất cả những gì đang có ..

Anh im lặng rồi lắc đầu :

- không thể .. anh k muốn mang danh làm kẻ phá hoại gia đình người khác , anh cũng k thể phụ cô ấy ..

- vậy còn em ? Em thì sao ?

- anh xin lỗi ...

- em không muốn nghe lời xin lỗi , em muốn anh yêu em như lúc xưa ..

Anh đứng dậy quay mặt đi :

- em đang k được bình tĩnh , chúng ta nói chuyện này sau đi ..

Anh bước đi , đóng cửa phòng lại .. thư tức giận hét lên ..

Anh trở về khách sạn , mong muốn duy nhất lúc này là được thấy cô bình an ... anh mở cửa phòng ra , cô ngồi ghế đối diện thẳng anh , vô hồn nhìn anh với bộ dạng ướt sũng nước ..

Anh :

- em về khi nào vậy ? Sao không đi thay quần áo đi , để vậy sẽ cảm lạnh đó ..

Cô im lặng không trả lời ..

Anh tiến tới quỳ gối trước mặt cô , nắm lấy tay cô đặt thẳng vào tim mình ..

- đừng hà hẹ bản thân mình .. em mà ốm anh sẽ rất lo ..

Anh đẩy người anh , khiến anh ngã xuống đất .. cô khóc nghẹn lên :

- nếu không yêu tôi , anh có thể nói .. thậm chí anh có thể thẳng thắn bỏ tôi để quay lại với chị ấy .. tại sao anh lại độc ác đến mức gọi tôi đến xem hai người hôn nhau ..

- anh...anh không có ..

- anh là đồ giả dối ..

- anh biết mình rất vô dụng khi không dứt khoát được tình cảm , nhưng anh xin em , em phải tin anh , tình cảm với em xuất phát từ thật lòng ..

- làm sao tôi tin được anh ..

- Thư đã có gia đình riêng rồi , nên em đừng hiểu lầm ..

Cô quay mặt đi , lau nước mắt..

Anh chậm rãi bước đến :

- để anh giúp em đi thay quần áo ..

anh bế thẳng cô vào phòng tắm , nhẹ nhàng cởi bỏ từng cúc áo cho cô , nhẹ nhàng hôn lên đôi môi đang lạnh ngắt của cô .. hai nụ hôn hoà quyện vào nhau mãnh liệt ... xong xuôi , anh bế cô ra giường nằm rồi đắp chăn cho cô .. anh nhắm mắt muốn ôm cô ngủ .. tâm tình của anh lúc này rất cần sự bình yên nơi cô.. anh nhớ đến hình ảnh của Thư , nó cũng khiến anh nhói đau ở tim .. dù sao Thư cũng là người anh từng yêu thương nhất nên khi thấy Thư đau khổ cũng khiến anh phải suy nghĩ , đặc biệt là khi cô ấy nói đã từng có một đứa con với anh ... anh thật sự đang rơi vào vòng luẩn quẩn không lối thoát ... Thuý nằm bên cạnh anh , âm thầm rơi nước mắt , cô biết Thư từng quan trọng thế nào với anh , lẽ ra cô không có tư cách để ghen với Thư , vì dù sao cô ấy cũng gặp anh trước cả cô .. cô đã tự hứa sẽ không tha thứ dễ dàng cho anh , ấy vậy mà cảm xúc không chiến thắng nổi con tim ...

Điện thoại tin nhắn hiện lên :

- sáng mai tôi muốn gặp cô tại quán cafe ngay khách sạn cô ở... chúng ta cần nói chuyện rõ ràng ..ký tên Thư ..

Sáng sớm hôm sau , cô thức giấc thật sớm , nhớ đến buổi hẹn sáng nay , cô thay cho mình chiếc váy màu xanh coban nhẹ nhàng ..

- đã đến lúc phải đối mặt thôi ..

Tại quán cafe ..

Thư mặc chiếc váy đỏ đang ngồi tầng 2 quán cafe ..

Vệ sỹ của cô chạy ra mời Thuý :

- phu nhân của tôi đợi cô trên tầng 2.

Thuý gật đầu đi theo ..

Thư một tay băng bó , một tay ra hiệu :

- mời cô ngồi.

Thuý kéo ghế ngồi xuống ..

- chị hẹn tôi ra đây có chuyện gì ?

Thư bình tĩnh :

- em nóng vội hơn chị nghĩ đấy cô bé ..

Thuý cười nhạt ..

- vết thương của chị ?

Thư :

- không sao , chỉ là phép thử thôi mà ..

Thuý gật đầu ..

- vậy chị đã có kết quả rồi sao lại còn hẹn tôi ra đây ..

- anh Minh nói vẫn còn rất yêu chị , anh ấy vẫn k quên được chị , anh còn nói em là tình yêu nhất thời của anh ấy trong lúc anh ấy nóng vội .. khi chị yêu cầu anh ấy rời xa em , anh ấy có nói ngại em ..chị hẹn em ra đây để xem ý em thế nào ..

- tôi nghĩ nếu anh ấy đã nói vậy thì chị sẽ không đến gặp tôi làm gì..

Thư cười :

- em nghĩ sao , chị mới là người đầu tiên cho anh ấy biết yêu là thế nào , chị mới là người đầu tiên chung chăn gối với anh ấy , chị mới là người đầu tiên cho anh ấy những kỷ niệm ngọt ngào..còn em , em chỉ là người thay thế , mà đã là ng thay thế thì sớm muộn gì cũng bị đá như một quả bóng trên sân cỏ..

Thuý :

- chị là người đầu tiên đâu có qtrong , quan trọng mới là ng cuối cùng bên anh ấy suốt cuộc đời...có lẽ em k xinh đẹp hay học thực kém hơn chị nhưng em chắc tại thời điểm này , em tự tin hơn chị..

Thư tức giận :

- cô ??

Thuý :

- chào chị..

Thư quát lớn :

- hồ ly tinh..tao sẽ cho mày sớm ra khỏi cuộc đời người yêu tao.. cứ đợi đấy..

Thuý quay lại đáp trả :

- sau một đêm trằn trọc suy nghĩ , tôi tự thấy mình cũng rất cần anh ấy..nếu chị tự tin dành lại được anh ấy thì chị cứ làm..còn tôi , nếu anh ấy không buông tay trước thì tôi cũng sẽ không bao giờ buông tay...tôi chờ..

Thư tức giận nén hơi xuống , đôi bàn tay xiết chặt lại..

Vệ sỹ :

- phu nhân , giám đốc đang đi tìm cô..

Thư lẩm bẩm :

- lão già lẩm chuyện..